

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

27. dubna 2025

2. Velikonoční neděle

17/2025

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

František: Smrt není konec, ale nový začátek

Předmluva, kterou papež František napsal 7. února ke knize emeritního milánského arcibiskupa kardinála Angela Scola s názvem „Čekání na nový začátek. Úvahy o stáří“. S dojetím jsem si přečetl tyto stránky, které vzešly z myšlenek a náklonnosti Angela Scola, drahého bratra v biskupské službě a člověka, který zastával delikátní úřady v církvi, například jako rektor Papežské lateránské univerzity, později patriarcha benátský a arcibiskup milánský. Především mu chci poděkovat za tuto úvahu, která spojuje osobní zkušenost a kulturní citlivost, jakou jsem četl jen zřídka. Jedna, zkušenost, osvětluje druhou, kulturu, a ta druhá zdůvodňuje tu první. V tomto šťastném prolínání život a kultura rozkvétají krásou. Nenechte se zmást krátkou formou této knihy: jsou to velmi hutné stránky, které je třeba číst a číst znovu. Z úvah Angela Scola jsem vyčetl několik bodů, které obzvlášť souzní s tím, co jsem si uvědomil díky své vlastní zkušenosti. Angelo Scola mluví o stáří, o svém stáří, které – jak píše s odzbrojujícím sebevědomím – „na mě dolehlo s náhlým a v mnoha ohledech nečekaným zrychlením“.

Již ve volbě slova, jímž sám sebe definuje, „starý“, nacházím souznění s autorem. Ano, neměli bychom se bát stáří, neměli bychom se bát přijmout stárnutí, protože život je život a přikrášlovat skutečnost znamená zrazovat pravdu věcí. Navrácení hrdosti pojmu, který je příliš často považován za nezdravý, je gestem, za které bychom měli být kardinálu Scolovi vděční. Protože říkat „starý“ neznamená „být vyhozen“, jak nám někdy podsouvá pokleslá kultura vyhazování. Říci „starý“ naopak znamená zkušenost, moudrost, rozlišování, přemýšlivost, naslouchání, pomalost... Hodnoty, které tolik potřebujeme! Je pravda, že člověk stárne, ale to není problém: problém je v tom, jak stárne. Pokud tento čas života prožíváme jako milost, a ne s nelihostí; pokud čas (i dlouhý), v němž zakoušíme úbytek sil, únavu těla, která narůstá, reflexy, které se už nevyrovňají těm z mládí, přijímáme s pocitem vděčnosti a díky, nuže, i stáří se stává věkem života, jak nás učil Romano Guardini, skutečně plodným a schopným vyzařovat dobro.

Angelo Scola vyzdvihuje lidskou a společenskou hodnotu prarodičů. Několikrát jsem zdůraznil, jak zásadní význam má role prarodičů pro vyvážený rozvoj mladých lidí a v konečném důsledku pro mírumilovnější společnost. Protože jejich příklad, jejich slovo a jejich moudrost mohou těm nejmladším vstřípnat nadhled, vzpomínku na minulost a zakotvení v trvalých hodnotách. Uprostřed běsnění naší společnosti, často oddané pomíjivosti a nezdravé zálibě ve zdání, se moudrost prarodičů stává majákem, který svítí, osvětluje nejistotu a udává směr vnoučatům, která mohou z jejich zkušeností čerpat „více“ než jen vlastní každodennost. Slova, která Angelo Scola věnuje tématu utrpení, jež často přichází se stárnutím, a tedy i se smrtí, jsou vzácnými klenoty víry a naděje. V argumentaci tohoto bratra biskupa slyším ozvěny teologie Hanse Urse von Balthasara a Josepha Ratzingera, teologie „konané na kolenou“, ponořené do modlitby a dialogu s Hospodinem. Proto jsem před chvílí řekl, že jsou to stránky, které vycházejí „z myšlení a citu“ kardinála Scola: nejen z myšlení, ale také z afektivního rozměru, k němuž se vztahuje křesťanská víra, křesťanství není ani tak intelektuální činnost nebo morální volba, ale náklonnost k osobě, k tomu Kristu, který nám přišel naproti a rozhodl se nás nazvat přáteli.

Samotný závěr těchto stránek Angela Scola, které jsou otevřenou zpovědí o tom, jak se připravuje na své poslední setkání s Ježíšem, nám dává útěšnou jistotu: smrt není konec všeho, ale začátek něčeho. Je to nový začátek, jak moudře podotýká název, protože věčný život, který ti, kdo milují, prožívají už na zemi v rámci svých každodenních zaměstnání, je začátkem něčeho, co neskonečí. A právě proto je to „nový“ začátek, protože zažijeme něco, co jsme nikdy plně nezažili: věčnost. S těmito stránkami v rukou bych chtěl v ideálním případě znovu učinit stejné gesto, jaké jsem učinil, jakmile jsem si v Sixtinské kapli oblékl bílý papežský hábit: obejmout bratra Angela s velkou úctou a láskou, nyní oba starší než onoho dne v březnu 2013. Ale vždy spojení vděčnosti tomuto milujícímu Bohu, který nám nabízí život a naději, ať už žijeme v jakémkoli věku.

Sbírka na Svatou zemi

Velkopáteční sbírka na Svatou zemi dosáhla 876 Kč, děkujeme všem, kteří přispěli.

Bohoslužba slova

V pátek 2. 5., první pátek měsíce, bude v 17:45 bohoslužba slova.

Farní pouť

V sobotu 14. 6. bude pouť farností na Balkáně a Karlín do Staré Boleslavi, pojedeme spolu autobusem. Program začne srazem u autobusu v 9:00 hodin a návrat do Prahy bude kolem 17:00 hodin. Čeká nás prohlídka, mše svatá, společný oběd a odpolední program. Zájemci o účast, necht' se přihlásí na farní e-mailovou adresu do neděle 25. 5. Organizační podrobnosti sdělíme později.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8 – Karlín

www.farnost-nabalkane.cz

Email: farnost.nabalkane@gmail.com, tel: 222 743 517.

Stránku připravili: P. Stefano Pasquero, P. Marco Basile.